

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 9268 af 15/09/2000 (Gældende)

**Ankestyrelsens principafgørelse C-29-00 om erhvervsmæssigt grundlag -
plejefamilie - arbejdsadresse - hjemmeadresse - kørselsbehov -
bedømmelsesgrundlag - sklerodermi - bil - hjælpemidler**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 300296-99

Ankestyrelsens principafgørelse C-29-00 om erhvervsmæssigt grundlag - plejefamilie - arbejdsadresse - hjemmearchive - kørselsbehov - bedømmelsesgrundlag - sklerodermi - bil - hjælpemidler

Resume:

Ansøger, hvis hovederhverv var at være plejefamilie for et barn på 4 år, havde arbejdsplads på bopælsadressen. Behovet for at transportere barnet kunne ikke sidestilles med et erhvervsmæssigt kørselsbehov til og fra arbejde. Ansøger var derfor ikke berettiget til støtte til køb af bil på erhvervsmæssigt grundlag. *)

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 26 af 17. januar 2000 - § 99

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 114, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 52 af 5. marts 1998 om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning m.v. (Lov om social service) - pkt. 73

Note:

*) SM O-120-95 UDGÅR

Sagsfremstilling:

Sagen vedrørte en 47-årig kvinde med bl.a. et plejebarn i hjemmet på ca. 4 år. Ansøgeren led af sklerodermi. Ansøgeren oplyste, at der i forbindelse med plejebarnet - som iøvrigt var fysisk velfungerende - var et dagligt kørselsbehov i forbindelse med transport til og fra børnehave, samt anden normal transport af barnet til læge, idræt, besøg hos barnets familie og almindelig familiær transport. Før ansøgerens sygdom blev kørsel af barnet klaret på cykel. Ansøgeren var dog på grund af sygdommen ikke længere i stand til at cykle ligesom benyttelse af offentlige transportmidler vanskeliggjorde arbejdet som plejefamilie. Gangdistancen var oplyst til 100 - 500 meter. Herudover havde ansøgeren et bijob på ca. 10 timer ugentlig.

Amtskommunen havde bedømt ansøgeren på erhvervsmæssigt og trivselsmæssigt grundlag. Amtskommunen fandt ikke, at ansøgeren var berettiget til bilstøtte. Amtskommunen lagde vægt på

oplysningerne om ansøgerens gangdistance på op til 500 meter samt oplysninger om, at ansøgeren kunne stige på og komme af offentlige transportmidler. Endvidere lagde amtskommunen vægt på ordlyden i bilbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, hvorefter der skulle være tale om et kørselsbehov i forbindelse med transport til og fra arbejdssted. Amtskommunen fandt at ansøgerens funktionsevne var for god til, at der kunne bevilges støtte til køb af bil på andet end erhvervsmæssigt grundlag.

Nævnet havde bedømt ansøgeren på erhvervsmæssigt grundlag og trivselsmæssigt grundlag. Nævnet fandt ikke, at ansøgeren var berettiget til bilstøtte. Nævnet begrundede afgørelsen med de lægelige oplysninger, hvorefter funktionsevnen ikke skønnedes så væsentligt nedsat, at ansøgeren var afskåret fra at fastholde arbejdet uden brug af bil. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var konstateret et kørselsbehov i forbindelse med, at ansøgeren havde barn i døgnpleje. Uanset indtægten ved arbejdet som plejefamilie

udgjorde den væsentligste indkomst, fandt nævnet, at der ikke var konstateret et kørselsbehov i forbindelse med erhvervelsen af denne indkomst. Nævnet vurderede, at lidelsen ikke skulle hindre ansøgeren i at benytte offentlige transportmidler. Da nævnet skønnede, at ansøgeren ikke opfyldte betingelserne for støtte til køb af bil på erhvervsmæssigt grundlag, fandt nævnet heller ikke, at ansøgeren opfyldte de strengere betingelser for støtte til køb af bil på trivselsmæssigt grundlag.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt arbejdet som plejefamilie på bopælsadressen kunne begrunde et erhvervsmæssigt kørselsbehov.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til støtte til køb af bil efter § 4, jf. §§ 1 og 2, stk. 1, nr. 1, i Socialministeriets bilbekendtgørelse efter servicelovens § 99 på grundlag af arbejdet som familieplejer.

Ankestyrelsen vurderede sagen i forhold til støtte til køb af bil på erhvervsmæssigt grundlag efter § 2, stk. 1, nr. 1, i Socialministeriets bilbekendtgørelse for så vidt angik ansøgerens arbejde som familieplejer. Ankestyrelsen vurderede dog, at det forhold at ansøgeren i forbindelse med dette arbejde havde behov for at transportere plegebarnet, ikke kunne begrunde, at der var et erhvervsmæssigt kørselsbehov efter reglerne i bilbekendtgørelsen. Ankestyrelsen lagde herved til grund, at der efter bilbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, forudsættes at være et kørselsbehov til og fra arbejde, hvor ansøgeren skaffer sig et væsentligt bidrag til forsørgelsen. Det forhold, at ansøgeren havde behov for at transportere plegebarnet bl.a. i forbindelse med kørsel til og fra børnehave, kunne ikke sidestilles med kørsel til og fra arbejde, idet arbejdsstedet var på hjemmeadressen.

Ankestyrelsen hjemviste dog samtidig sagen til amtskommunen med henblik på fornyet behandling og afgørelse efter vurdering af ansøgerens bijob som pædagogisk konsulent i forhold til bilbekendtgørelsens 2, stk. 1, nr. 1, om "behov for kørsel til og fra arbejde, hvor ansøgeren skaffer sig et væsentligt bidrag til forsørgelsen", samt efter indhentelse af speciallægeerklæring om ansøgerens aktuelle helbredsforhold, idet der forelå nye oplysninger i sagen efter nævnets afgørelse om både de helbreds-mæssige forhold og indtægtsforhold i forbindelse med bijobbet.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der ud fra de seneste lægelige oplysninger var sket en ændring i ansøgerens helbreds-mæssige forhold, således at ansøgeren nu kun kunne klare en gangdistance på 50-100 meter, og at ansøgeren havde anskaffet kørestol til længere distancer. Endvidere forelå der oplysninger om bijob 3-4 gange pr. uge i ca. 10 timer ugentligt, og at ansøger ved dette arbejde havde tjent ca. 30.000 kr. i det seneste halve år.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse for så vidt angik vurderingen på daværende grundlag, men hjemviste iøvrigt sagen til amtskommunen.